

fig, at Gjennemførelsen af den eventuelle nye Ordning, som navnlig tænkes bygget paa en fra den nu brugelige noget forandret Indsamling og Benyttelse af det foreliggende Materiale, i det Bæfentlige vil kunne ske ad administrativt Vej. For at imidlertid den paatænkte Ordning kan blive gennemført i det Omfang, som Lægestanden i det Hele og navnlig de medicinale Myndigheder ønske, vil dog Lovgivningsmagtens Bistand være nødvendig paa tvende Punkter, idet der nemlig bliver Spørgsmaal om en Forandring i enkelte af de i Lov om Eigsyn af 2den Januar 1871 givne Bestemmelser, navnlig i dens § 3, 3die Stykke om Eigsyn over Dødsfødte og i dens § 6 om Eigsyn ved Selvmord eller anden uden foregaaende Sygdom indtræffende pludselig Død.

Da det derhos formentlig maa erkendes, at de Forandringer i Eigsynsloven, hvorefter der er Spørgsmaal, ikke alene have Betydning for Tilvejebringelsen af en fyldestgørende Medicinalstatistik men ogsaa have en videregaaende Betydning, idet det er af Bigtighed for Samfundet i det Hele, at faa vel Dødsfald som Selvmord og de dermed lige stillede Tilfælde af pludselig Død gjøres til Gjenstand for en nøjagtigere Undersøgelse end den, der for Tiden ifølge Eigsynsloven bliver disse Forhold til Del, har Justitsministeriet troet allerede nu at burde søge Lovgivningsmagtens Medvirkning til Gjennemførelse af de nævnte fra de medicinale Myndigheder i saa Henseende fremkomne Forslag. Idet man derfor forelægger nærværende Lovforslag, skal man med Hensyn til sammes enkelte Bestemmelser bemærke Følgende:

ad § 1.

Med Rancelliets Cirkulære af 24de December 1802 blev det paabudt enhver Jordmoder at anmeldte for Præsten ethvert dødsfald Barn, ved hvis Fødsel hun havde været brugt, og ved Afsat 17de Februar 1832 paalagdes det Lægerne i Kjøbenhavn ogsaa at udstede Dødsattest over Dødsfødte, hvilken Forpligtelse senere udvidedes til ogsaa at gjælde Lægerne i Kjøbstæderne. For Landets Bedkommende var derimod den af Jordmoderen om Dødsfalden udstedte Attest tilstrækkelig, og i Rancelli-Skrivelse af 14de September 1839 udtales det udtrykkelig, at Eigsynsmændene ikke behøvede at syne Dødsfødte. I disse Regler skete der ved Eigsynsloven af 2den Januar 1871 den Forandring, at det ogsaa for Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Bedkommende blev tilstrækkeligt, at Eigsynet over Dødsfødte foretoges af Jordmoderen. Den dobbelte Kontrol, der her tidligere førtes med Hensyn til Dødsfødte, idet der som bemærket udfordredes baade en af en Læge udstedt Dødsattest og den af Jordmoderen udfyldte Anmeldelsesblanket, bortfaldt saaledes, idet Reglen i Eigsynslovens § 3, 3die Stykke, blev en for Kjøbenhavn, Kjøbstæder og Land fælles særlig Regel for Eigsyn over dødsfødte Børn. Herved er imidlertid den baade i social og

i medico-forensisk Henseende saa vigtige Kontrol med Dødsfalden bleven betydelig formindsket, og den ovennævnte Kommission, støttet af det kgl. Sundhedskollegium, har derfor nu foreslaaet, at den Forpligtelse, der tidligere var paalagt Lægerne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne til at udstede Dødsattest over Dødsfødte, paany indføres for det i Eigsynslovens § 2, 1ste Punktum, omhandlede Territorium. Derimod har man ikke troet at burde foreslaa Reglen udvidet til at gjælde udenfor dette Territorium, altsaa ogsaa for Landet; i statistisk Henseende vilde en saadan Udvidelse være uden Betydning, idet der, saalænge det ikke er almindelig Regel, at Eigsyn ogsaa paa Landet skal foretages af en Læge, dog ikke for Landets Bedkommende vil kunne tilvejebringes nogen Mortalitetstatistik af virkeligt Værd, og naar henses til, at de sociale Momenter, der gjøre den nøjagtigste Undersøgelse af Dødsfaldene i Byerne ønskelig, langt fra med samme Styrke gjøre sig gjældende paa Landet, har man fundet Betænkelighed ved af andre Grunde at udvide Forslaget til at omfatte Landet, navnlig i Betragtning af den Byrde, man derved vilde paaføre den Del af Landbefolkningen, der boer fjernt fra Lægen.

ad § 2.

Med Eigsynslovens § 6, 2det Stykke, er det ved Selvmord eller anden uden foregaaende Sygdom indtræffende pludselig Død bleven paalagt de Personer, hvem det ellers paahviler at foranstalte Eigsyn afholdt, hurtigt muligt at tilkalde en Læge, af hvem Eigsyn skal afholdes. Paa den af en saaledes tilkaldt Læge udstedte Dødsattest kan Riget jordes, idet det ifkun er i de i Paragrafens 1ste Stykke omhandlede Tilfælde, at der ikke maa udstedes Dødsattest, førend Politimesteren har tilkjendegivet, at der fra hans Side Intet er til Hinder derfor. Der paahviler derhos Politiet Forpligtelse til at afholde en Undersøgfesforretning i Anledning af alle Dødsfald, der have en mistænkelig Karakter, ligesom det ved Forordn. 4de August 1819 er bleven paabudt, at der skal ske Anmeldelse for Politimesteren eller paa Landet for Sognepræsten eller Sognefogden angaaende Drufnede og Hængte.

Medens Reglen i Eigsynslovens § 6, 2det Stykke, vel maa anses for fyldestgørende med Hensyn til de pludselige Dødsfald, som ikke formentes at have Betydning i medico-forensisk og hygiejnisk Henseende, hvorfor denne Bestemmelse ogsaa i nærværende Forslag er bibeholdt i saadanne Tilfælde, stiller Forholdet sig derimod anderledes med Hensyn til saadanne Dødsfald, der have sli Betydning, altsaa navnlig lige overfor Selvmord, dødsfundne Personer og Jostere, Personer, der ere omkomne ved ulykkelig Hændelse, osv. For at det Eigsyn, der i saadanne Tilfælde afholdes, skal kunne faa sin fulde Betydning, maa det foretages samtidigt af Lægen og Politimesteren eller